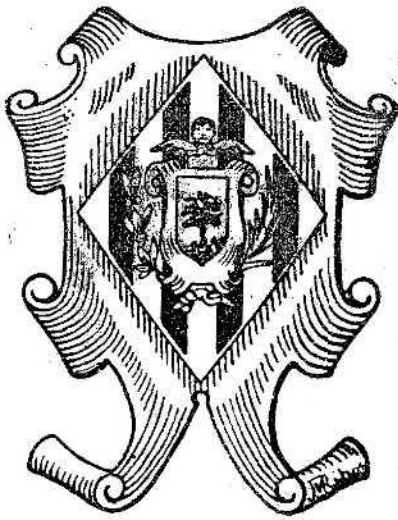

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 2'00 ptes; Fora, 2'25; Extranger, 3'00
Número corrent, 20 cèntims
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
:: REMITITS: 20 CENTIMS LINEA ::
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado

Suggerències utòpiques?

La guerra pot evitar-se

A conseqüència de la tirantor existent entre les grans potències mundials quina causa aparent ha sigut l'actual conflicte italo-abissí, torna a posar-se en plà d'actualitat el funebre problema de la guerra.

La premsa en general dedica a aital qüestió gran part de les seves informacions i comentaris. Les columnes dels grans rotatius van plagades de reportatges i notícies d'última hora relacionades amb aquest perill d'imminent erupció en l'espai nítid, poètic i saludable, de les substàncies bacteriològiques que substituiran tanta bellesa i salut pels seus efectes de desolació, corrupció i mortalitat més terribles.

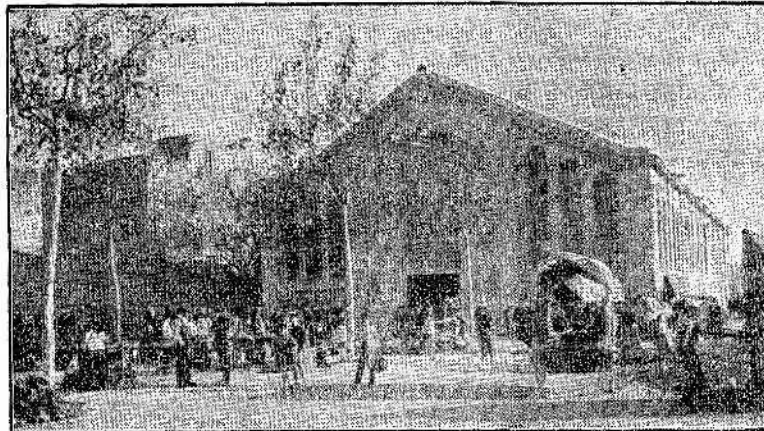
Sobre els resultats que qualsevol conflagració portarà, inevitablement, en sí, s'ha explicat, en mílins, conferències i articles, en tots els tons i formes que hom puga imaginar. En l'atac a la matança legalitzada s'ha arribat a un plà tal de perfecció que fora ridícula presumció en nosaltres el pretendre aportar-hi la més ínfima condemna original.

Però cal preguntar-se, repassant la Història, si amb aquestes digníssimes i fulminants protestes platòniques s'ha lograt mai evitar una guerra. Nosaltres creiem que no. Ja en la passada gran guerra es demostrà la seva nula eficàcia.

Davant els resultats, veritablement desconsoladors, de la propaganda «intensament pacifista» fins avui predominant, hom al procurar inquirir les seves causes, per poc que profunditzi en l'entranya del problema, obria una munió d'aspectes fins ara abandonats i

PERFILS VENDRELLENCOS

EL BORN

Els vendrellencs, i més encara les vendrellenques mestresses de llurs cases, nomenen la Plaça Mercat amb la denominació Born; elles ignoren que plaça del Born vol dir plaça a la perifèria de la població, sense denominació especial. Tot i que la nostra Plaça Mercat se la pot considerar perfectament dintre aquesta denominació, no se la nomena pas amb aquest nom per distingir-la de les altres places, sinó que tots creiem, erròniament, que born, vol dir mercat.

La nostra Plaça Mercat, tal i com li correspon, és el centre de revituallament dels vendrellencs. Dintre seu s'hi expenen tota mena d'aliments i resseguint les seves taules hom pot comprar tot quant precisi per les necessitats bucòliques i confeccionar els més excel·lents plats. Diguin, sinó, les provisions abundoses dels estiuejants, hotels i restaurants de les nostres platges

Deixant a banda la seva servitut, el Born és la borsa de la xismografia vendrellenca. Cada matí s'hi cotitzen les noves de més relleu i les petites comareries. Allí s'hi sap tot. Entre el regateig del peix s'hi parla dels casaments i prometaiges; tot comprant una col s'hi murmura de la sort o la desgràcia; esperant torn a la taula de la carn s'hi expliquen i pregunten noves de tot color i bulto; i amb aital xismografia inevitable, les mestresses a l'hora d'esmorçar han portat a les llars tot el noticiari vilatà i han remarcat entre els seus la nova sensacional que han sentit dir al Born. Ni la premsa, ni la ràdio, farien una informació més ràpida, profusa i detallada.

La nostra Plaça Mercat no és excessivament matinera; però els que hi van més tard de dos quarts de nou s'han de contentar amb el que queda. Les seves hores més esplendoroses són entre set i nou dels diumenges, sobretot al istiu; les seves jornades més pansides són els matins dels dilluns hivernals, tristos i desanimats en grau que fa pena; talment sembla que al dilluns ningú mengi o que totes les compradores es guardin la xavalla per anar a la sessió vermut del cine.

Tot i les seves coses, el Born és el motor vilatà. El seu flux i reflux dona vida a la vila com el cor a un ser. I és digne de millor atenció municipalista, tant en millores de necessitat—com la construcció d'una cambra frigorífica—com en la neteja dels seus voltants que devindrien jolius amb l'arbrat que'l rodeja.

I per acabar: ¿No fora viable que aquest centre proveïdor pogués obrir-se durant una hora a la caiguda de la tarda? Son molts els que per sopar hi anirien a fer llurs compres i se'ls rellevaria de l'etern dilema d'haver d'escollir forçosament entre el bacallà i el tocino.

quina dejació ha sigut la causa de l'actual desconcert en les fileres del pacifisme mundial.

En la nostra modesta opinió, el problema de la Pau entre les Nacions és massa important, representa un factor tan primordial en la felicitat de tota la Humanitat, que considerem suïcida la posició fins ara adoptada d'inhibició,

per part de la massa del poble, en la labor de prevenció i evitament d'altra conflagració.

Davant de semblants perspectives tètricament amenaçants, creiem és el moment necessari per a propiciar, amb probabilitats de realització, la intervenció decidida i regular de tots els pobles

que aspirin a la continuació millorada i progressiva de les relacions amistoses internacionals, i desitgin allunyar, cada dia més, el soroll bèl·lic de les canonades, per a lograr siguin un fet aquestes aspiracions pacifistes.

El camí dreturer que, amb seguretat, ens menarà a aquesta copdiciada meta de les aspiracions pacifistes universals, creiem ha d'ésser la creació d'un organisme quina principalíssima finalitat ha d'ésser la lluita més aferriçada contra el militarisme i les seves conseqüències. La base d'aquesta organització hauria d'ésser àmpliament popular. Al contrari de les que fins ara han existit, el poble seria, en la que preconitzem, el factor preponderant.

En cada població es constituïria un Bloc o Grup de Refractoris a la Guerra, —que acoplaria en el seu sí a tots els que consideren un crim i una aberració esgarriosa de la sentimentalitat humana, a tota espurna de conflagració— i en cada comarca una Federació dels mateixos representada per delegats directes dels Grups Locals, els quals tindrien la missió de acoplar les diferents iniciatives de les localitats, i presentar-les, per al seu estudi, als comicis regionals. Més ben dit, amb les normes del més pur federalisme, es lograria—seguint les indicacions i iniciatives que serien presentades als Congressos Nacionals i Internacionals, i que es consideressin més radicals o viables—traçar una línia d'actuació contra l'imperialisme i la guerra, que's veuria refrendada i acomplerta en tots els països per els milions d'afiliats enrolats en els quadres del mental organisme. Aquest apoi seria una realitat per efecte de la responsabilitat i convicció que el ésser adherent portaria aparellat.

Els beneficis definitius que per a la Pau aportaria semblant organització, saltan a la vista del més ofuscat pessimista, la dificultat està en crear la dita associació. I aquí cal fer ressaltar que amb tot i les experiències passades, els mentors i orientadors de les campanyes pacifistes fins avui no han realitzat el més petit esforç per a assolir aital

EL BAIX PENEDÈS admet, en principi, la col·laboració espontània de tots aquells que vulguin honorar-lo amb llurs escrits, que son cordialment acollits, repassats ortogràficament publicats, sempre que siguin curts, tinguin interès periodístic i encaixin dintre les normes generals del periòdic. No es tornen els originals, publicats o no.

necessària i insubstituïble organització.

Falten uns homes capaços, intel·ligents, replerts d'ètica humaníssima i sens mires polítiques i personals, que's «llensin» moral i materialment en el treball d'organitzar la Confederació Internacional de Grups de Refractaris a la Guerra. ¿Existeixen? ¿Sortiran a la palestra a despertar nostre instint de conservació social i personal? Tota actuació en aquest sentit trobarà el nostre apoi decidit.

I per acabar aquestes suggerències hem de constatar aquí la obligació que tots tenim de coaccionar en les respectives organitzacions polítiques i econòmiques a que estem afiliats, per a que es dongui a aquest problema l'importància que realment té i s'estudiï, en els plens i congressos generals, les mides que's cregui necessari aplicar i les resolucions encaminades a lograr una unió anti-militarista, pacifista, per a que «la guerra pugui evitar-se».

JORIMOR

Croquis Vendrellencs

Fransa

Suburbi de la Vila, extrem molt semblant a una ferradura degut als dos carrers de minúscula pujada. Que humil et veig. Les teves cases de finestres en sa immergeia majoria, denoten una època primitiva, com d'estalvi manifest. Ja n'hi ha prou i massa per quí som! sembla que vulgui suposar l'aparència de les façanes que s'oviren i que molt poc han variat amb el temps. Tot igual. Es dir, no! Avui constatem que hi ha més fonts. Quelcom s'ha guanyat, però persisteixen les parets que no s'endevina el color que tingueren algunes. Les teulades color de mel, es conserven com una vella esquàlida que com ombra rutilant s'aferra a la vida. Es verament Fransa la derivació de la Vila o un poblet a part?

En te la faç de poble i gairebé ho sembla. La vida de Fransa pren vitalitat al carrer. Aquell llibre obert que hem parlat tantes vegades és un prodigi i un fet real quan d'aquí es tracta.

Mainada cridanera que juga indolentment. Festeig mandrós al portal, amb intermitències de reüllades espaïades per matar el temps que encara corra massa. Dones fent mitja i repassant la roba amb gens de dalit. Homes asseutats prenent la fresca. Çà i enllà mirades furtives de tothom que troba una novetat el passeig per el carrer més pobre i trist aparentment. Fins la xafor és més intensa i contribueix a fer més carregat l'ambient de penombra. Per la gatona un felí s'esmuny aco-sat rabiosament per un cà.

Volem sortir a respirar, que ens hi mig ofeguem i en el revolt del carrer un carro ens fa de muralla obligant-nos a embaumar els narins amb l'olor de ferratge. A la sortida el cavall calma el neguit desassedegant-se en l'abeurador circular que te una bella perspectiva al confrontar-se la mirada amb el Pont que ajunta la vila i... el poble. Ja està dit! Fransa és el poble, el que podríem anomenar germà del Vendrell. No és que la vila hagi crescut molt, però al

menys s'ha renovat el caient, qual cosa trobem a faltar allí.

Es una frisança la fesonomia de Fransa. Per altra part l'isolament que esdevé de la carretera a Sant Vicens i el camí torrenter. Cap fugitiu vingut per allà cercarà acolliment, que és cas! L'adagi: sortir del foc per caure a les brases, tindria verosimilitut. Que hi farem. En bona hora voldríem trobar-hi atractius, puig se'ls mereix, però es fa tant poc; res! que en fugim de la seva mediocritat.

Som brutals, però no hi podem fer més. Quan arribi la seva hora de desvetllament potser ens fregarem els ulls i reconeixem que tal volta hem estat una mica massa crús, però és que la pàtina del temps a França és tan migrada i trista, que per ara es fa difícil variar d'oposició.

Naturalment, que, lluny de nosaltres ni remotament tant sols de ofendre als seus habitants, per a quins guardem tota classe de consideracions i respectes. Es per quan veiem de ras, de no aixecar el cap, que ens en lamentem i que voldríem un xic modernitzat. El barri de Fransa arreglat un xic i cuidat, «seria el Poble Espanyol del Vendrell» i els forasters l'apreciarien fent-li justícia. Cal pensar que la pobresa polida és ben mirada, i allí manca una bona emblanquinada a les façanes i un xic de cuidado al carrer.

Amb bona voluntat es podria aconseguir i així es trobarien amb que no hi hauria cap barrera que semblés separació, car fora ajuntament, derivació i no isolament, com gairebé és ara.

I ves per on no ens creïem que mereixeria nostra atenció i a gràcies n'hem parlat amb el cor obert, no defugint la visió esquemàtica als nostres ulls d'un aiguafort que voldríem transfigurats, sinó en un madrigal al menys en un encís de circumstàncies atemperades a la realitat de les coses que fessin fer un canvi total a la terra cuita pel sol d'aquests dos braços que guien al vianant a no deturar-se, a fugir. I això és un mal. Cercar un repòs agradable al caminant i fer-hi estada, és un bell somni que hauria de resultar veritat.

Fransa, trista, incolorida: quan tindrà la rialla a flor de llavi que et llevi aquest mal humor emboirat de recó indesitjat?

Quan hom alçi la faç i digui: Ja ha arribat el dissabte de glòria nou. Aleshores les munions s'escribàran de joia envers el romiatge que els porta a una terra novament conquerida i no es detindran pas al pont, com si fos la frontera d'una terra proscriu, con si Fransa fos el confinament del Vendrell.

ICAR

Manuel Romeu i Guimerà

Avui fa vuit dies fou enterrat a la vila de Sitges aquest patrici vendrellenc i bon amic nostre.

Contemporani d'aquelles figures vendrellenques que es digueren Angel Guimerà, de quí era cosí. Jaume Ramon i Vidales, Joaquim Bassa, i Joan Ramon i Soler, portava dintre seu

aquell amor a les lletres i a les coses que tant distingí a dita generació.

De jovenet, i amic i admirador del seu cosí Guimerà, es dedicà ja a la literatura romàntica d'allavors, que li servia de complement als seus estudis en Medicina i que no abandonà mai, ni en els seus darrers dies, ja que no fa pas una mesada ens en remeté una bona quantitat. Manejant la ploma era quasi sempre un ironista de molta observació.

Llicenciat en Medicina per la Universitat de Barcelona, es traslladà de jove a Montevideo, on va rivalitzar-se per exercir allí la seva carrera i on exercí durant molts anys, logrant gran renom en aquella ciutat, retornant a Catalunya a darrers de la centúria passada, d'on ja no se'n va moure, exercint la Medicina més per vocació que per necessitat, tan aquí com a Barcelona, logrant també renom com a metge homeòpata.

La seva originalitat i observació li feu escriure una sèrie de remeis casolans que, quaranta anys endarrera, anà publicant a *El Vendrellense*, setmanal antecessor de la nostra publicació, i que foren acollits i reproduïts per moltes altres publicacions, el que va determinar-lo a recollir-los en una edició que titulà amb el mateix epígraf de «Reemis Casolans» i quin èxit de venda no ha disminuït tot i haver-se'n fet algunes edicions.

Home d'esperit emprenedor se'l trobava disposat en aquelles necessitats col·lectives i sempre tenia una iniciativa a plantejar. Això el portà, entre altres coses, a la adquisició de la nostra Fàbrica del Gas, que explotà durant alguns anys per evitar el tancament de una indústria tan necessària a una vila.

Descansi en pau el bon amic que sempre ens alentà a seguir i que mai ens negà el seu ajud literari.

LITERARIES

PLATGERIES

Des de la nostra platja

A un amic poeta que em demanava versos.

Senyor meu i amic dilecte:

Ja us dic jo que sou trempat!
Perque feu versos a dojo
amb facilitat molt gran,
creieu que tothom pot fer-ne
com vos, i aneu molt errat.

Jo us voldria veure ací,
damunt la sorra estirat
lluïtant amb la galbanitis,
que és un mal molt enervant
i veuríem si tindríeu
ganes de versificar;
perque heu de saber i entendre,
amic meu molt estimat,
que si ací s'hi pesquen llusos
no s'hi perquen consonants.

Ara, si voleu que us digui
çò que veig de tant en tant,
ho diré de bona gana,
però consti net i clar
que res no té de poètic.
perque tot és molt prosaïc.
Ací veig, i no m'espanto,
per tot arreu molta carn;
mes no veig per molt que miri,
molts signes de castedat.
Fent gimnàssia a l'aire lliure

hi veig noies elegants,
per fer línia—diuen elles,
mes jo crec que és per pescar.
Veig noies, també, amb pijamas
ridícols i extravagants,
amb unes calces que hi caben
les cames de deu gegants.
Veig els dos sexes banyant-se.
amb la barreja mes gran,
fent molta gresca i burlant-se
d'allò que en diuen moral.

Heus ací, en poques paraules,
tot el que puc explicar
d'aquesta platja encisera,
d'aquesta platja ideal
que en el món cap més s'en troba
que s'hi pugui comparar.

J. SERRA

AGRICOLAS

COOPERATIVISME

Es amb aquesta doctrina, que hem vist com, units i excel·lentment organitzats i guiats amb les més pures normes cooperatives, han triomfat a casa nostra una sèrie de sindicats—no tants com voldríem, però, per fortuna, cada dia més nombrosos—integrats únicament per pagesos, per productors.

Hem vist com s'obrien camí els bladers i organitzaven admirablement les seves farineres sindicals amb mètodes cooperatius. I hem vist que els ramaders constituïen lleteries cooperatives informats en la mateixa doctrina. I hem vist els productors de patates primerenques canalitzant d'una manera perfecta i cooperativament les seves exportacions. I hem vist com els vinyaters aixecaven aquells Cellers Cooperatius que algú ha qualificat de catedrals. I hem vist els oliverers com feien funcionar els trulls sindicals i produïen l'oli segons totes les normes cooperatives. I hem vist com els fructicultors organitzaven les seves vendes i les exportacions dintre un estricte esperit cooperatiu. I hem vist els colliters d'avellana com destruïen organitzacions comercials que semblaven inexpugnables i constituïen la seva associació professional, cooperativament. I hem vist, encara, com molts pagesos formaven una mutualitat d'assegurances contra accidents del treball agrícola, guiats per les normes de la més pura ortodòxia mutualista. I hem vist com els pagesos associats constituïen a Portbou, cooperativament, una Delegació que vetlla a profit dels productors les seves expedicions a l'estranger.

I davant tots aquests exemples, sinó som optimistes, al menys s'ens obra el cor a la esperança d'un demà més prosper per la pagesia i per Catalunya.

Que existeix egoisme entre la pagesia? Però si això no és nou! Que existeix una marcada tendència a l'individualisme entre els agricultors? Evident! Qui negarà però que no succeeixi una cosa semblant entre moltes altres activitats humanes?

No s'hi val a rebentar per sistema, puig aviat no tindríem esma ni temps per a dedicar-nos a la tasca de cada dia.

«Hi ha—en efecte—feina per a tothom» però hem sentit a dir que cadascú a la seva feina. I és per això que els pagesos hem cregut que la nostra feina ens l'havíem de fer nosaltres, puig si esperessim que ens la fessin els altres ens hi tornariem vells i més rucs.

TUPINAMBA

La **S. A. Tupinamba**, primera en el seu ram, ha instal·lat pel seu compte un establiment original en el carrer de Jaume Ramon, 1, amb servei ràpid dels seus famosos Cafés i Xocolates a preus molt baixos donada sa qualitat superior i, a més, amb regals d'objectes útils per a la llar.

Compri V. un paquet i quedarà client assíduu

Quan cada Sindicat Agrícola sigui major d'edat, quan cada pagès tingui consciència perfecta del seu paper dintre l'associació professional i es dongui compte que el Sindicat no és ni un cafè, ni un casino, ni un sarau, ni una taula verda, ni un clos polític, ni una cleda d'estament, sinó un lloc on hi caben tots els productors. Quan tots els Sindicats s'adonin que han de formar part d'una Federació de Sindicats i quan totes les Federacions i Sindicats Agrícoles, deixant-se de capelletes, hagin enfortit l'organisme superior de caire professional, aleshores potser caldrà pensar en un super-organisme de caire general.

Ara com ara, cal enfortir cada Sindicat i anar, des del mateix Sindicat Agrícola, infiltrant i canalitzant l'esperit cooperatiu en les consciències dels productors, tot anant matant l'individualisme i l'egoisme de l'agricultor, del productor. Cal, també, que aquest individualisme i que aquest egoisme no informi la vida de cap Sindicat Agrícola que ningú digui «mentre el meu Sindicat vagi bé, va bé tothom», i que les associacions sindicals de cada localitat vegin la necessitat de federar-se amb altres organitzacions de la seva mateixa mena i intensifiquin entre elles l'intercanvi de productes, que cerquin entre elles aquell contacte que pot ésser el començament per a endegar les relacions entre les cooperatives agrícoles i les cooperatives d'altres activitats.

No podrà ésser des de dalt que s'endegui aquest problema, caldrà—ho hem dit moltes vegades—que sigui des de baix, amb l'esforç i amb la intel·ligència i amb la tenacitat de tots i de cadascun dels productors de tots i de cadascun dels Sindicats.

Pensar que des de dalt ens ho donaran tot fet, és viure als llims, és no tocar de peus a terra, és, senzillament—cal que ningú no ho obli—una mala, una errònia, una infortunada interpretació del què és el cooperativisme.

R. NUBIOLA

De Pagesia

Com s'adoba un alfalçar

Quan s'arrenca un alfalçar queden en el sòl nombroses despulles orgàniques del vegetal—principalment arrels—que constitueixen una reserva nutritiva no gens despreciable. Gasparin ha analitzat les arrels d'un alfalçar arrencat al sisé any; el seu contingut mineral per hectàrea era el següent: 296 kgs. de nitrògen, 111 kgs. de àcid fosfòric i 50 kgs. de potassa. Amb aquesta reserva mineral es pot obtenir abastament una excel·lent collita de blat aportant solsament una petita quantitat d'adob potàssic.

Encara que tots els agricultors han donat a

l'alfalçar i a totes les lleguminoses en general el nom de plantes *milloradores*, aquesta denominació només resulta certa en sentit restringit, ja que si bé és evident que els *detritus* orgànics i minerals que aquestes aporten al terreny són considerables i per altra banda afavoreixen la fixació en el sòl d'una quantitat notable de nitrògen contingut en l'atmosfera—segons ha demostrat el cèlebre químic Berthelot—, no és menys cert que els abundants «dalls» de ferratge que proporcionen certes lleguminoses i principalment l'alfalçar, exigeixen per a formar-se que es faci una aportació prèvia i considerable de fertilitzants. Podem dir, sense por d'exagerar, que baix aquest punt de vista l'alfalçar és una de les plantes més exigents dels nostres conreus.

Calculant una producció anual de 10.000 kgs. de ferratge sec per hectàrea, segueix: nitrògen 284 kgs., àcid fosfòric 67 kgs., potassa 202 kgs., cals 414 kgs.

Com pot observar-se, les xifres anteriors són enormement elevades però sortosament a la pràctica no és necessari fer la restitució íntegra dels principis fertilitzants extrets de la terra. L'alfalçar com les altres lleguminoses, té la propietat de fixar directament sobre la planta per mitjà de microorganismes continguts en les seves arrels, una quantitat de nitrògen atmosfèric suficient per a subvenir a les necessitats fisiològiques del vegetal, únicament és aconsellable emprar fèms o sulfat amònic, en el cas de voler crear un camp d'alfalçar darrera d'un altre conreu. Una aportació ulterior d'adobs nitrogenats, quan l'alfalçar està ja en producció, seria en detriment del mateix vegetal o quan menys llençat en pura pèrdua.

Quant a la cal, ens cal dir que la seva acció es fa sentir d'una manera ostensible sobre la vegetació de l'alfalçar. Encara que moltes terres de conreu contenen bastanta cal, l'addició de guix, que és una despesa insignificant, resulta sempre molt aventajosa, ja que a la pràctica determina un augment notable de la producció.

Referent a la potassa, caldrà reduir freqüentment la dosi teòrica perquè són moltes les terres riques en potassa i que aquesta en contacte amb el guix és ràpidament movilitzada, resultant fàcil l'assimilació d'aquest fertilitzant per la planta.

En les terres de conreu els fosfats es troben sempre en estat poc assimilable i per tant hom tindrà de preocupar-se de restituir íntegrament l'àcid fosfòric necessari a la collita de l'any. És molt recomenable inclús de superar la xifra teòrica ja que els adobs fosfatats arriben amb molta parsimònia a les arrels de la planta i per tant la seva assimilació es fa amb lentitud.

La fórmula pràctica per adobar una hectàrea de terreny d'alfalçar, suposant una producció anual de 10.000 kgs. de ferratge sec, és la que s'indica a continuació:

Superfosfat de cals $\frac{18}{30}$. . . 500 kgs.
Sulfat potàssic 48 $\frac{0}{10}$. . . 200 »
Guix 300 »

La dosi de guix pot reduir-se a la meitat en els terrenys rics en cals.

Per aplicar la fórmula anterior es barregen els productes esmentats i es distribueixen a principis d'hivern (Novembre, Desembre), aprofitant les pluges abundants d'aquesta

època que faciliten la dissolució i la penetració dels fertilitzants en el sòl. Un rasclat enèrgic facilita també en gran manera la incorporació dels adobs al terreny.

S. LLENSA DE GELCEN

ESPECTACLES

¿No els sembla a vostès que els alemanys, els diastres! hi entenen força en l'art de fer pel·lícules? Perquè, mirin que n'està de bé la que varen fer diumenge, al Tívoli. Prou ho va subratllar el públic amb un fort aplaudiment en acabar-se. El *Desfile de Primavera*, que és el nom d'aquella ciutat, reuneix totes aquelles condicions que fan agradable l'estada de cara a la blanca tela: argument simpàtic, festós i desenrotllat completament a dret fil, sense giragones que l'enfosqueixin, i, ara que hi som, a plena llum, condició, aquesta, que sembla que obliden els americans malgrat ésser ella un poderós alient per a la «clara» percepció del conjunt. D'assumpte trivial, amb ribets de idili i una presentació fastuosa i perfecta de fotografia, és un film que satisfà al espectador per descontentadís que aquest sigui. I com que la protagonista està encarnada en la dama ingènua Francesca Gaal, qui en treu un gran partit del seu «rol», és per demés el dir que en aquestes condicions, es aquest el gènere preferit per la gran majoria de

cineastes. Els films que volen ésser transcendents, o de difícil realització, en la selva o en el fons del mar, entre feres carnívores o peixots amb boques descomunals, ja no enganyen a ningú.

REFRAN

ESPORTIVES

De campionat

Resultats dels encontres celebrats el passat diumenge:

A Vilafranca

F. C. Vilafranca, 1 - F. C. Valls, 0

A Vilanova

F. C. Vilanova, 2 - F. C. Tarragona, 0

Al Vendrell

No comparegué el Catalunya de Vilanova.

Comentari: No presentant-se queden els dos punts per el F. C. Vendrell.

CLASSIFICACIÓ ACTUAL	J.	G.	E.	P.	G.F.	G.C.	P.
F. C. Vilanova	1	1	0	0	2	0	2
F. C. Vilafranca	1	1	0	0	1	0	2
F. C. Vendrell	1	1	0	0	0	0	2
F. C. Valls	1	0	0	1	0	1	0
F. C. Tarragona	1	0	0	1	0	2	0
F. C. Catalunya	1	0	0	1	0	0	0

Encontres a celebrar demà:

F. C. Tarragona — F. C. Catalunya

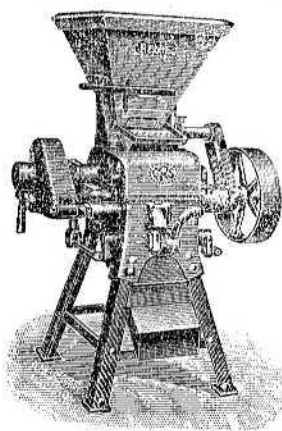
F. C. Vilanova — F. C. Vilafranca

F. C. Valls — F. C. Vendrell

Resultat del fall Vendrell-Catalunya de Vilanova federatiu.

No havent-se presentat el F. C. Catalunya de Vilanova el passat diumenge al Vendrell, es castigat aquest equip a la cua del grup; tot i això te la obligació de disputar tots els encontres, que equival a no tenir dret a puntuar.

Vertaderament és un castig; no obstant és un fall que sols molesta aparentment, puig aquest equip ja quan no va presentar-se a disputar el primer encontre sabia perfectament que la puntuació la tenia de perdre i per consegüent, i com en moltes ocasions, s'ha donat el cas que la obtenció d'un títol ve d'un punt forçosament li podria ésser

MOLINS per aixafar i moldre

tota classe de grans, espècies i drogues seques

de marca suïça, procedents de deix de compte d'Aduana.

Líquido en les millors condicions.

Màquina de trepitjar i desarrapar
NOVA, per 200 pessetes

CAIXES DE SEGURETAT
absoluta garantia contra foc i robatori

Models amb secret sense clau, a 125 Ptes.

Demaneu detalls a J. BASSA, Ronda Sant Pere, 25-Barcelona

Sindicat Agrícola del Vendrell

Venta al detall de

vi blanc i vi negre

a 30 cts. litre

a 25 cts. litre

PURESA GARANTIDA

Doctor Robert, 12

CASA CORBELLÀ

perjudicial. Per consegüent, no podem estar conformes amb aquell fall, ja que si bé moralment perjudica a l'equip que ha mancat les ordres federatives, moralment i materialment perjudica al Vendrell i a aquest equip sols se'l beneficia amb els dos punts, que els demés equips, de presentar-se o no el Catalunya en el seu camp, també se'n beneficiaran de la mateixa manera.

Creiem que un veritable fall federatiu hauria sigut un castig per el que manca als deures federatius i que fos equipada a més amb un pagament de les pèrdues per l'equip perjudicat i amb més motiu entre equips modestos. La nostra manera de jutjar aquesta qüestió és per la senzilla raó de que al Vendrell ni una sola vegada l'hem vist correspost amb una verdadera raó federativa. Sempre n'ha sortit perjudicat. Així ho senyalavem ja la passada setmana i en la primera jornada ja es confirmen les nostres apreciacions.

Hem vist el comensament, ja veurem els resultats finals.

CICLISME

Excursió ciclista a Santes Creus

El vinent dimarts dia 24 tindrà lloc aquesta anyal excursió ciclista.

Com cada any preveiem un èxit.

PERE BONSONS

INFORMATIVES

Notes municipals

L'Ajuntament, en la seva darrera sessió va acordar: aprovar l'acta anterior; complimentar la correspondència i butlletins rebuts; aprovar en principi un expedient de transferència de crèdit; aprovar diverses relacions de despeses; hebre esment dels senyors que han de compondre la Junta de Beneficència; requerir als propietaris dels edificis número 2 del carrer de Barceloneta Baixa i 5 del de Barceloneta Alta, per tal que realitzin determinades obres proposades pels facultatius sanitaris; autoritzar a la Comissió de Foment per a fer els corresponents estudis i portar a la pràctica la realització de l'arranjament de la desviació de la travessia de la carretera; hebre esment de les obres autoritzades per la Comissió; que passi a la Comissió de Governació un prec relatiu a modificació d'emplaçament de mercats; col·locar indicadors més visibles a la entrada de la carretera de Sant Salvador, i després d'alguns precs i preguntes va aixecar-se la sessió.

Per la Comissió de Governació, s'estan fent els pertinents estudis a l'objecte de canviar d'emplaçament alguns dels mercats que cada diumenge tenen lloc en aquesta vila.

L'essent esperit de la Corporació resoldre elimentat afer de forma que sigui en benefici per als propis mercats, es fa públic per tal de que hom pugui fer aquelles suggerències i observacions que creguin convenients, les quals hauran de fer-se precisament dintre la vinent setmana, a la Secretaria de l'Ajuntament.

NOVES

Mercat vendrellenc

Relació dels preus a que s'han cotitzat en el mercat celebrat el diumenge dia 15 del corrent, els articles següents:

Garrofes, els 40 kgs.	6'25 ptes.
Gallines, el cap	8'50 »
Pollastres	6'00 »
Canells, el cap	2'85 »
Patates, els 40 kgs.	9'75 »
Ous, la dotzena	3'60 »
Porcs mamellons, el cap	40'00 »
» bastards, el »	90'00 »
» grassos, pes viu 100 kgs.	225'00 »

Termes - Platja - Restaurant

Comarruga Terrasse Hotel

situat a 20 metres del mar i a 5 minuts de la Estació de Sant Vicens de Calders (M. Z. A.)

El lloc admirat de quants el visiten

SERVEIS ESMERATS EN TOTS ELS ORDRES

Bany Medicinal

Sant Vicens de Calders - COMARRUGA

Telèfon núm. 4

Aconteixement musical

Seguint la consuetud establerta al Casal Garbí de la nostra platja de Sant Salvador, per demà diumenge, i com a comiat estiuenc, s'ha organitzat un veritable aconteixement musical en el que hi prendran part la cantant senyora Concepció Badia d'Agustí i els grans músics Blai Net, piano, Enric Casals, violí, i Maurice Eisenberg, a més de la cooperació del eminent Mestre Pau Casals, qui acompanyarà al piano les exquisides cançons de sa composició que hi cantarà la senyora Badia d'Agustí.

Vegis l'excel·lent programa que s'hi executarà.

Primera part.—Trio 5è. en sol Major, de Mozart.

a) Allegro.
b) Andante amb variacions.
c) Allegretto.

Segona part:

Recital de cançons compostes pel Mestre Casals, baix el següent ordre:

Al despertar avui.

Que curtes son les hores.

En lo mirall canviant

d'Apel·les Mestres.

Al entrar al cementiri, de J. Verdagué.

Ausència, de M. Arnold.

De cara al mar, de Llongueras.

Tercera part.—Trio 3er. en do menor de Beethoven.

a) Allegro con brio
b) Andante cantabile amb variacions.
c) Minuetto
d) Finale. Prestissimo.

El concert començarà a les deu de la nit.

Es de creure que demà a la nit seran molts els vendrellencs que es traslladaran a la barriada marítima per a gaudir d'aquest aconteixement musical.

Els castellers

Diumenge passat els «Mirones» anaren a Creixell amb motiu de la festa major de dit poble i bastiren amb fortitut un quatre i un tres de set, així com altres de menys importància.

També i concorregueren els Xiquets del Vendrell que alçaren un elegant quatre de set, net, i el mateix amb l'agulla al mig.

Junta general al Centre Industrial

Serà convocada per dilluns a la nit i en ella s'hi tractarà del canvi de lloc dels mercats proposat per l'Ajuntament, del desviament de la carretera i de la organització de la fira.

P. Plana Mañé

es complau en innovar a la seva clientela en particular i al públic en general, haver traslladat el seu despatx al carrer de les GARROFES, 17, baixos

La verema

Aquesta setmana han començat les operacions del veremar si bé pot dir-se que'l ple d'elles no serà fins a la setmana entrant.

Els mosts obtinguts a primers de setmana denotaven molta pobresa de grau, si bé aquest ha anat en augment a mesura que han passat dies. Les graduacions d'avui son ja satisfactòries i tot fa creure que'l terme mig serà entre 12 i 13 graus.

La quantitat és d'una bona collita, però la qualitat no serà pas de les millors.

Una millora artística en la nostra església parroquial

Prosseguint la meritòria obra de renovacions artístiques en el nostre temple parroquial a iniciativa del zelós Ecònom Rector Arxiprest, Mn. Joan Guilerà, s'hi estan posant unes artístiques plaques per cada una de les estacions del Via Crucis, en substitució dels quadros que fins ara hi havia, havent-se'n col·locat fins avui deu de les catòrce que han de col·locar-se.

Aquestes plaques, fetes amb escultura a baix relleu, resulten una obra altament meritòria de l'escultor Frederic Llobet, catedràtic de dibuix i escultura de la Escola Industrial de Barcelona, qui les ha modelat expressament per la nostra església.

Donada la valua i cost d'aquesta millora, és d'esperar que els feligresos sabran correspondre amb llurs almoines per a el prompte acabament d'ella, que constituirà un magnífic galardó del temple vendrellenc.

Felicitem al artista per la seva encertada obra i al Reverent Sr. Rector per haver-la fet viable i també pel seu amor a les nostres coses.

Preg a la Companyia M. Z. A.

Fora convenient que la Companyia dels ferrocarrils M. Z. A. ordenés l'augment de un cotxe de 3.ª classe al tren corren número 310 que passa per nostra vila a les 10'40 del matí vers Barcelona, doncs els pocs que porta venen ja quasi plens de procedència i en arribar a Barcelona van excessivament atiborrats.

Es una atenció que agrairien segurament els pasatgers que utilitzen dit tren i pugen a les estacions compreses entre nostra vila i Martorell.

CLINICA DENTAL

MARTORELL

Matge-Odontòleg

VISITA AL VENDRELL

Cada dia al matí de 9 a dos quarts d'una
El dimercs de les 9 matí a les 9 vespre
En divendres, no hi ha visita

DOCTOR ROBERT, 14 - TELEF. 57

Cine Tivoli Vendrellenc

Demà diumenge: «Pasto de tiburones», la comèdia «Ya sé tu número», la còmica «Quien persigue a quien» i la revista «Paramount News».

Dilluns: Sessió vermut amb «Una aventura de Serlok Holmes», «El redoble del tambor» i la varietat musical «Diez minutos de Radio».

Dimarts: Festa de la Mercè, Sessió única a les sis de la tarda, «Doy mi amor», repris de «La Calle 42» i la còmica «Riete payaso»

SECCIÓ RELIGIOSA

Diumenge: A les nou missa cantada. A les sis de la tarda, Rosari, continuació de la novena d'acció de gràcies a Sant Josep i Via Crucis pel Cos de Portants.

Dilluns: A dos quarts de vuit començarà la novena a la Verge de la Mercè.

Dimarts: Festa de la Mare de Déu de la Mercè. A les deu missa solemne a la Verge de la Mercè, cantada per l'Escolania parroquial. A les sis de la tarda, Rosari, Trisagi Maria cantat, Visita a la Verge de la Mercè i cant dels goigs, a continuació conclusió de la novena en acció de gràcies a Sant Josep.

Dissabte: Triduum al Sagrat Cor de Jesús. A dos quarts de set del vespre, Exposició del Santíssim, Rosari, Trisagi cantat, acte de consagració i Reserva.

SECCIO OFICIAL

REGISTRE CIVIL

Naixements: una nena filla de Joan Fernandez Gomez i de Joana Perez Castellano, Sta. Victòria, 7.

Matrimonis: Cap.

Defuncions: Cap.

IMP. RAMON RAMBLA 4 DE MARÇ VENDRELL

ES VEN UN PIANO

de bona marca i a preu de ganga. Dirigir-se a la impremta d'aquest setmanal.

Caixa per a cabals

S'en ven una de regular cabuda i en perfecte estat. Informes a la Imp. d'aquest setmanal.

Es ven una propietat

plantada d'ametllers, oliveres, vinya, camp i regadiu, tocant al poble de Santa Oliva. Es vendrà en conjunt i també a partides. Donaran informes a la impremta d'aquest periòdic.

Camioneta en bon estat

es ven a bon preu i donant facilitats de pagament. Dirigir-se a la impremta d'aquest setmanal.